

Sant Josep

Antoni Cortés i Manyà

«L'estima que els botencs tenim envers la nostra ermita bé sigui espiritual, moral o simplement de paisatge, és un fet força rellevant al nostre poble; tot i tenir per patró a sant Blai, vint de cada cent botencs residents es diuen Josep, Pepita, Josepa o porten el nom de Josep acompanyat.

De l'origen de l'ermita no tenim cap data ni dada certa, i moltes dades són contradictòries respecte a l'evolució del temps; mai no s'ha fet un estudi seriós del tema, i les dades que a continuació us dono no aclareixen ben bé la cosa.

En el seu origen, segurament, va ser molt més petita la nau, a més de tenir dimensions reduïdes, devia ser única i la seva entrada portificada. Els angles del seu absis apuntant a llocs concrets ens recorden antigues construccions dels Templers. És molt probable que abans

de sant Josep es venerés santa Bàrbara. El culte a sant Josep va arribar a Occident a l'edat mitjana però no va prendre força fins el segle passat, i fins l'any 1870 el papa Pius IX no el va proclamar patró de l'Església universal.

En un diccionari geogràfic de 1846, de Bot, entre d'altres coses, diu que té una ermita amb capella dedicada a sant Roc i l'església dedicada a sant Blai, de sant Josep no en diu res.

En l'acta feta amb motiu de la visita pastoral que el bisbe Miquel Pratmans féu a Bot el deu de setembre de 1860, ens diu que hi ha una ermita dedicada a sant Josep, i que és decent, en total quatre ratlles. En una altra acta del bisbe Pere Rocamora i Garcia del vint-i-sis de juny de l'any 1907, ja hi trobem un inventari extens i detallat en el qual ens diu que, a més de l'altar major n'hi havia un altre dedicat al sant Crist.»

Bot. Notícia del meu poble, p. 101

Ermita de Sant Josep a Bot.